

Jeg mindes en sarkastisk Udtalelse af en engelsk Forfatter: Pligt er noget, som man altid kræver opfyldt af andre, og som ikke vedkommer en selv. Den, som kræver af den nu siddende Regering, at den foruden en Partiregering skal være en Landsregering, han vil ogsaa kunne have staaet overfor Øjeblikke, hvor andre har kunnet kritisere ham og ikke ment, at han i det vedkommende Øjeblik følte sig tillige som Landsregering. Men det er rigtigt: en Partiregering skal ogsaa kunne føle sig som og være Landsregering, men saa kræves der ogsaa, at de andre Partier, de tre Partier, hvoraf Regeringen ikke er udgaaet, behandler den som Landsregering. Det ærede Medlem og flere andre har med Anerkendelse fremhævet Eksempler paa, at Regeringen er optraadt som Landsregering. De har fremhævet en Tale af den højtærede Udenrigsminister paa Færøerne og en Tale af den højtærede Statsminister i Dybbøl Park, og jeg forstod, at den Maade, hvorpaa Statsministeren og Udenrigsministeren i Fællesskab forvalter vort Grænse spørgsmål ved de informatoriske Forhandlinger, som er indledet, ogsaa er Udtryk for, at denne Regering handler som Landsregering, og jeg tiltræder gerne det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Opfordring til Regeringen om at udtale sig nærmere om disse, for at vi kan se, hvad vi i Forvejen ved, og for at Befolkningen kan se og vide, at i denne Sag handler Regeringen som Landsregering. Jeg vil nævne endnu en Lejlighed, hvor jeg synes, at den højtærede Regering gennem sin Chef og til Ære for os er optraadt som Fællesregering, nemlig i en Tale, som den højtærede Statsminister holdt i Genève; det var en Tale paa Landets Vegne og en Tale, som vi alle kan føle os tilfredse med, en Tale, som fremhævede med Klogskab, hvad vi er enige om, og uden Udæskning til nogen Side fremhævede, hvad der ikke var Enighed om herhjemme; og den har ogsaa nydt en saadan Anseelse, og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der kritiserede stærkt, har Ret i, at ogsaa den, der fremfører Kritik, bør fremføre i dette Forhold, hvad han finder Anerkendelse værd.

Idet jeg nævner disse forskellige Spørgsmaal, maa jeg have Lov til at gøre en Bemærkning til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Pürschel, der mente, at Danmark i Genève isolerede sig, at der var en Tilbøjelighed dertil. Om dette Forhold vil en af mine Partifæller, der optraadte

paa vort Partis Vegne og har repræsenteret os og Landet i Genève, senere udtale sig; men jeg ønsker allerede her ved Forhandlingernes Begyndelse at sige, at det beror paa en fuldkommen Misforstaaelse af det ærede Medlem Hr. Pürschel, at vi har isoleret os i Genève; tværtimod, Danmark stod i nøjeste Samvirken med de øvrige smaa Stater; Danmark stod i nøje Forhandling med ogsaa de store Stater, som bestemmer over Folkeforbundets Skæbne; og afgørende Forslag blev der vedtaget paa dansk Initiativ med ubetinget Tilslutning fra vore skandinaviske Naboer, ubetinget Tilslutning fra Hollands Side og med Tilslutning efter nærmere Forhandling ogsaa fra alle de øvrige Staters Side; der var ikke Tale om nogen Isolation. Og heller ikke bør den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti mene, at det jo er i et Spørgsmaal om Rettigheder og Pligter, at man her har isoleret sig. Man fremhæver saa ofte Sveriges Stilling til Militærspørgsmaalet overfor den tilsvarende Partistilling til det her i Landet; man fremhæver, hvorledes man i Sverige under Sveriges særlige Forhold og politiske Udvikling, som vi ikke her har nogen Anledning til at tage Stilling til eller fælde Dom over, ofrer meget mere paa Militærvesenet, end vi for vort Vedkommende mener, at vi kan og bør gøre. Men angaaende Spørgsmaalet om Rettigheder og Pligter indenfor Folkeforbundet gør jeg den ærede konservative Ordfører opmærksom paa, at ingen er mere tilbageholdende og overvejende af Spørgsmaalet om, hvilke Pligter der bør tilkomme et lille Land i Folkeforbundet som en Samling af de europæiske Stater, end netop Sverige. Danmark har aldrig tænkt paa at unddrage sig sine Pligter efter Folkeforbundspagten; intet Parti har ønsket andet, end at vi skal gøre vor Pligt helt ud; og efter selve Folkeforbundspagten har vi Pligt til at deltage i økonomiske Sanktioner, som de kaldes, og Pligt til at deltage i Overvejelser, om vi vil gaa videre; men efter selve Folkeforbundspagten staar det i vor Magt ikke at deltage i militære Sanktioner. Dette Spørgsmaal er videre udviklet og drøftet under Forhandlingerne i Genève i Aar, og herom vil der altsaa sikkert blive fremført Udtalelser af de forskellige delegerede, bl. a. af min Partifælle, det ærede Medlem Hr. P. Munch.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel nævnte det færøske Spørgsmaal og brugte den Vending, at vi med Opmærksomhed skulde følge Begivenhedernes Udvikling deroppe,